

[Justitsministeren.]

i første Omgang, og med den, der muligvis skal prøve den i anden Omgang, er netop, at man skal naa til Bunds i Sagen.

Saa rejste det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch det Krav, at der skulde gives Adgang for enhver Borger til at blive gjort bekendt med, om der var et Kartotekskort for ham, og i bekræftende Fald hvad der stod paa det. Jeg har ikke noget imod det, men jeg kan ikke paa staaende Fod fra dette Sted give nogen bindende Udtalelse derom. Viser det sig, at det har et fornuftigt Formaal, og at det er praktisk gennemførligt, kan jeg ikke se, at nogen kan have noget imod at imødekomme Ønsket, og det vil jeg i hvert Fald ikke have noget imod. Som sagt, jeg kan ikke give en bindende Udtalelse.

Endelig gjorde det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen nogle Bemærkninger om, at det kunde have været ønskeligt at faa en Interneringslov. Ja, jeg maa sige, jeg kan ikke forstaa det — jeg kan ikke forstaa det. Det ærede Medlem henviste til den Lov, der tilvejebragte en efterfølgende Lovhjemmel for den Indskriden, der havde fundet Sted over for Medlemmer af det kommunistiske Parti. Det forekommer mig, at dette Forbillede skræmmer, og jeg kan ikke tænke mig at være med til at fremme en Lovgivning, der, lige meget hvordan man vender og drejer det, i hvert Fald for mig kommer til at lide af de samme forfatningsmæssige Mangler som Interneringsloven for Kommunisten nu engang havde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Justitsminister har Ret paa eet Punkt: hvis man gennemførte en saadan Lov, vilde man komme til at erkende, at man havde handlet uden om Forfatningen.

Nu siger den højtærede Justitsminister, at der er ingen, som er paa Kartotekskort alene for Medlemsskab i det nazistiske Parti, men saa vidt jeg kan forstaa § 1, staar der, at Interneringen ikke kan anses som uforskyldt, hvis Vedkommende under den tyske Besættelse har tilhørt Partier eller Organisationer, der har samarbejdet med Tyskerne, det vil sige, at en Mand, der er interneret, fordi han har staaet som Medlem af det nazistiske Parti, ikke kan faa Oprejsning efter Loven. Var det helt rigtigt, burde der staa i Loven: Internering kan ikke

anses for uforskyldt, saafremt den paagældende under den tyske Besættelse har samarbejdet med Tyskerne, men dette, at han har tilhørt et Parti eller en Organisation, er ikke tilstrækkeligt til at gøre en Internering ferskyldt, heller ikke efter den Udtalelse, som den højtærede Minister netop selv har fremsat. Jeg synes heller ikke, man kan sige, at der ikke bør gives Oprejsning, hvis vedkommende har haft nazistisk Indstilling. Nazistisk Indstilling, det er der vel Folk helt op i Ministeriet, der har haft, saa det synes jeg ikke kan være Interneringsgrund.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg takker den højtærede Justitsminister for de Udtalelser, han fremsatte om, at Højesteret skulde faa Lejlighed til at dømme i visse principielle Sager. Med det Kendskab, jeg har til Højesterets Dommere, ved jeg i hvert Fald intet Sted, hvor man træffer mere kvalificerede Mennesker end der til at dømme.

Den højtærede Justitsminister sagde, at det var en Misforstaaelse fra min Side, at Nazisterne paa Forhaand var undtaget fra at kunne faa Erstatning, idet Ministeren tilføjede, at de, der ikke havde været Nazister efter et vist Tidspunkt, heller ikke var kommet paa et Kartotekskort. Men det kan jo tænkes, at de er mistænkt for at have gjort noget, og hvis de paa Grund af denne Mistanke bliver interneret, kan jeg ikke læse Lovforslaget anderledes, end at saa falder de udenfor i Kraft af, at de var Nazister, selv om det var noget helt andet, der var Grundlag for, at de blev interneret.

Med Hensyn til de Ubehageligheder, der falder paa Familien, er jeg naturligvis klar over, at ogsaa de retfærdigt straffedes Familier maa lide mange ufortjente Lidelser, men det, jeg vil, er, at det ikke kommer dertil, at vi ogsaa straffer nogen, som egentlig ikke burde straffes, og her er vi ved det centrale for mig, idet man jo i ikke helt faa Tilfælde straffer Folk, som jeg virkelig tror man kan sige om, at de har handlet efter deres bedste Overbevisning i Henhold til bestaaende Lov og derfor efter mine Begreber ikke burde kunne straffes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg ønsker blot at konstatere, at i Dag, da vi igen behandler et Lovfor-